

Reykjavík 8. nóvember, 2023

Háskóla- iðnaðar- og nýsköpunarráðuneytið
Málasvið: Háskólasvið
Mál nr. 199/2023

Efni: Umsögn hjúkrunar- og ljósmóðurfræðideildar Háskóla Íslands um frumvarp til laga um breytingar á lögum um háskóla 63/2006

Hjúkrunar- og ljósmóðurfræðideild fagnar því að færa eigi prófgráður og námslok í háskóla nær þeim viðmiðum og hæfniramma sem Ísland hefur skuldbundið sig að virða og að nám sé viðurkennt alþjóðlega. Við teljum örnámskeið og örnámsleiðir vera leið til að fjölga nemendum í Hjúkrunar- og ljósmóðurfræðideild sem gæti skilað sér í betri aðsókn í framhaldsnám og aukið námsframboð.

Viðbótardiplómanám á meistarastigi í hefur lengi verið í boði við Hjúkrunar- og ljósmóðurfræðideild Háskóla Íslands. Undir viðbótardiplómanám hefur fallið sérmenntun skurð- og svæfingahjúkrunarfræðinga með lengra diplómanámi (80 ECTS) en einnig styttra nám (30-32 ECTS) til sérhæfingar í hjúkrun langveikra og skurðsjúklinga, stjórnun, heimahjúkrun, heilsugæslu-, öldrunar-, bráða-, geð- og krabbameinshjúkrun meðal annars. Þetta nám hefur verið mjög vinsælt og farsælt meðal hjúkrunarfræðinga en viðbótardiplómanám hefur hins vegar ekki gefið löggild réttindi. Viðbótardiplómanámið dugar jafnframt ekki eitt og sér til sérfræðiviðurkenningar í hjúkrun, heldur byggir slík viðurkenning á meistaraprófi auk tveggja ára sérfræðinám. Hjúkrunarfræðingar sem lokið hafa viðbótardiplómanámi hafa hins vegar nýtt það til heilla fyrir skjólstæðinga hjúkrunar á mismunandi vettvangi, víða um land, og þar með samfélagið í heild. Tæplega 700 hjúkrunarfræðingar hafa lokið viðbótardiplómanámi á síðustu 10 árum og fjórðungur þeirra hefur haldið áfram í meistaranám. Viðbótardiplómanámið hefur því reynst vel sem inngangur og undirbúningur fyrir frekara nám í sérfræði- og doktorsmenntun hjúkrunarfræðinga.

Mögulega gætu örnámskeið og styttri örnámsleiðir verið ákjósanlegur vettvangur til starfspróunar og endurmenntunar hjúkrunarfræðinga að undangengnum skilyrðum. Þau skilyrði eru til dæmis að kennsla í svokölluðum örnámskeiðum, námsmat og utanumhald verði fjármagnað með sérstökum hætti þannig að nemendur væru ekki formlega skráðir í námsleiðir og/eða deildir háskóla. Einnig þarf að vera ljóst að hæfniviðmið örnámskeiða standist kröfur

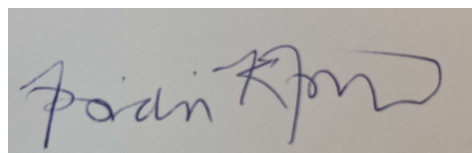
framhaldsnáms í hjúkrunarfræði óháð því hver nemendahópurinn er, það er hvort nemendur eru skráðir í ákveðna námsleið eða eru að sækja stök örnámskeið. Skýra þyrfti stjórnsýslu í kringum slík örnámskeið, á hvers vegum stjórnsýslan væri og hvernig stjórnsýslan yrði fjármögnuð. Við teljum því mikilvægt að samtal um ofangreint eigi sér stað á milli hjúkrunar- og ljósmóðurfræðideildar Háskóla Íslands, hjúkrunarfræðideildar Háskólans á Akureyri, Félags íslenskra hjúkrunarfræðinga, fagdeilda innan þess, fagaðila á vettvangi svo sem heilsugæslu og heilbrigðisstofnana og fleiri.

Örnámskeið og örnámskeiðsleiðir gefa tækifæri til að stórefla framhaldsnám í hjúkrunarfræði og þar með efla starfsþróun hjúkrunarfræðinga. Mikilvægt er að örnámskeið verði þess eðlis að þau megi meta inn í námslínur í viðbótarprófi á meistarastigi og meistaranámi og huga mætti að formlegum löggiltum námsgráðum að loknu viðbótarprófi á meistarastigi, þ.e. sérhæfingu í sérgreinum hjúkrunar. Slíkt myndi auka sýnileika raunverulegrar hæfni hjúkrunarfræðinga og gæfi tækifæri til að meta hæfni og prófgráður til dæmis til útvíkkaðs starfssviðs hjúkrunarfræðinga.

Fyrir hönd hjúkrunar- og ljósmóðurfræðideildar Háskóla Íslands

Dr. Brynja Örlýgsdóttir, varadeildarforseti og formaður Rannsóknanámsnefndar

Dr. Þórunn Þorsteinsdóttir, kennslustjóri